

Lucyus

Nowicka Jadwiga urodzona w Hlubinie w 1913 13 czerwca jako córka
Wincentego. Przez długi okres czasu była przy rodzicach, którzy po zakończeniu
pierwszej wojny światowej mieszkali w Janowie i Pieszce, gdzie ojciec pracował
jako wydawca gazety. Tam uczęszczała do szkoły podstawowej a po jej
ukończeniu, dostała się do Gimnazjum w Pieszce, do którego uczęszczała
do 1934 r. uzyskując świadectwo dojrzałości. W tym samym roku zapisała
się na Uniwersytecie Stefana Batorego w Hlubinie na Wydział Matematyczno-
Fizyczny. Będąc na drugim roku studiów straciła ojca, po jego
smierci zabrała się do trudnej pracy fizycznej, musiała więc przerwać
studia i zacząć zarobkować. Pracę otrzymała w Pieszce w Hlubinie
w 1937 r. i pracowała do wybuchu wojny w 1939 r. Pracując zdawała
początkowo egzaminy i w 1939 r. uzyskała absolutorium. Po zamknięciu
Uniwersytetu przez władze hitlerowskie nie mogła uzyskać dyplomu.
W czasie okupacji pracowała jako robotnica przy poszukiwaniu
a w miarę możliwości uczyła w Tajnym Organizowanym Szkolnictwie
Stacjonarnym z kompletacją, geografii. Po wyzwoleniu Hlubiny przez Armię
Radziecką z okupacji hitlerowskiej w 1944 r. pracowała w Zakładzie Miejskim
w Hlubinie mieszkaniowym jako buchalterka, w 1945 r. przenieśli się do
Instytutu Geologicznego gdzie pracowała do wyjazdu z Hlubiny
do Polski w 1946 r. W tym roku po przyjeździe do Bydgoszczy rozpoczęła
pracę w III Państwowym Liceum i Gimnazjum Żeńskim, następnie przenieśli
się do I Państwowej szkoły Ogólnokształcącej gdzie pracuje obecnie od 1948 r.
W roku 1950 zdała egzamin dyplomowy na Uniwersytecie M. Kopernika
w Toruniu uzyskując stopień magistra filozofii z zakresu geografii.

J. Nowicka

Opublikowano 31. 10. 52.
Lubuska historia

Smętko 17.03.2003

